LIBRIS | We know books

Iulian Coman

Amintiri din viitor

sau

În sfârșit le-am adunat într-o carte

Editura SITECH
Craiova, 2018

LIBRIS We know books
Corectura aparţine autorului.

© 2018 Autorul
Toate drepturile asupra acestei ediţii sunt rezervate autorului. Orice reproducere integrală sau parţială, prin orice procedeu, a unor pagini din această lucrare, efectuate fără autorizaţia autorului este ilicită şi constituie o contrafacere. Sunt acceptate reproduceri strict rezervate utilizării sau citării justificate de interes ştiinţific, cu specificarea respectivei citări.

Editura SITECH face parte din lista editurilor românești acreditate de CNCSIS și de asemenea face parte din lista editurilor cu prestigiul recunoscut de CNCS, prin CNATDCU, pentru Panelul 4.

Editura SITECH Craiova, România
Aleea Teatrului, nr. 2, Bloc T1, parter
Tel/fax: 0251/414003
E-mail: editurasitech@yahoo.com; office@sitech.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
COMAN, IULIAN
Amintiri din viitor sau în sfârşit le-am adunat într-o carte /
Iulian Coman. - Craiova : Sitech, 2018
ISBN 978-606-11-6501-8

821.135.1

ISBN 978-606-11-6501-8

Cuprins

Despre astre

Un vis 13
Chipul pierdut 14
Petale de nori 15
Cuprins de nori 16
Mai sus de lume 17
O lume adevărată 18
Prinţul singuratic 19
Luna 21
Așteaptă-mă 22
Chip 23
Singur cu gândul 24
Lacrimă de fericire 25
Cartea lunii 26
De Sus 27
Fără tine 28
Despre natură 29

Despre natură

Toamnă 31
Unde ești toamnă? 32
Ploaie 33
Dimineața 34
Către toamnă 35
Plouă 36

EBRIS | We know books

Cum porumbelule? 37
E toamnă 38
E toamnă târzie 38
Tablou 39
Sfârșit 41
Prima zăpadă 42
Grădina e udă 43
Decât să uiți 44
Natura reînvie 45

Despre tine

Dacă 49
Cuvinte 50
Poezia 51
Pierdut în noapte 52
Gefährliche Nacht 53
Liniște 54
Pierdut pe mare 55
Romeo și Julieta 56
Melodie de adio 57
Ultima chemare 58
Câinii de la geam 59
Între rânduri 60
Un fel de-a spune 61
Un fel de fel 62
Portret scurt 63
Eu m-am gandit 64
cuvinte alese 65
frunze 67
Animale 68
Vis în anotimpul rece 69
Cabernet Sauvignon 70

Să-ți bei paharul liniștită 70
Ești aici 71
Amintiri din viitor 72
Deja-vu 73
Taci, zâmbește, fii fericită! 74
Green in my eyes 75
Dreaming out loud 76
Blood in poison 77
Don't cry 78
3 Strofe 79
Adevăr 80

Despre lume

Stau 83
Nervi 84
Povestește 85
Să scap emoția din mână 86
Din viață 87
Astăzi mai mult ca oricând 88
De serviciu 89
În clasă 90
E haos la noi în clasă 90
O melodie de sfârșit 91
O zi minunată 93
Întuneric 94
Sfinții nu mai sunt printre noi 94
Teatru 95
Copil cuminte 96
crezul uitat 97
Mesaj pentru națiune 98
Viață 99
Steluțe 100

LIBRIS | We know books

Copilărie 101
Ultima rugăciune 102
cerul fara stele 103
Ajutor 104
Lipsă 105
Eu... 106
Cântă-mi melodia 107
Versuri pentru țară 108
Noaptea în care mi-a zâmbit Cerul 109
Biblioteca de versuri 110
Nimeni 111
Jocuri 112
Tinerețe peste bătrânețe 113
Mihai 114

Povești ne-terminate/începute

Început 117
Lacul Snagov 119
Cugetare din calătorie 119
Beție 120
Cântec pentru mama 120
Eu scriu finalul 121
Ziua Copilului 121
La pas pe Calea Victoriei 121
3 bătăi 122
Un domn și o țigară 122
La bine și la rău 123
Ritz 123
Everything will be ok in the end. 124

Cuvinte de început

Primul cuvânt l-am scris ieri și pe ultimul l-am scris azi. Ți amândouă au vrut să se adune într-o amintire, după atâția ani în care doar s-au străns împreună.

Oameni pe care i-am iubit, oameni pe care îi iubesc, prieteni buni, oameni dragi și oameni care îmi sunt familie- toți și-au pus amprenta în amintirile mele. Ei sunt astrele mele, natura mea, lumea mea și poveștile mele. Ei sunt tu. Și dacă gândul meu a ajuns la tine în mână, înseamnă că și tu ai scris împreună cu mine.

Ulu, nu e un volum de poezii. E un volum de amintiri care mi-au survolat parte din adolescență și au aterisat pe aeroportul unde eram eu, cel ce am devenit astăzi.

Îți mulțumesc! Sunt amintirile mele și ale tale, omule drag.

Amintirile mele din vitor pe care în sfârșit le-am adunat într-o carte.

Al tău,
Iulian

LIBRIS | We know books

Un vis

Soarele ușor pălește
Noaptea se apropie,
Luna către cer grăiește
Pământul să-ntunece.
Stelele au răsărit
Ușor pământul luminează,
Păsări toate au amuțit,
Dorm ușor, visează.
Iar eu într-un somn adânc,
Visez, visez prea des
La Lună să ajung,
Să-i spun că o iubesc.
Mă întind spre micul astru
și-ncerc ușor să-l prind.
Nu văd nimic, cerul albastru
E gri și el, îmbătrânit.
Inconștient și visător,
Mă uit spre-naltul cer.
Oare m-am trezit din acel dor,
Sau sunt doar raze ce se cern?

LIBRIS | We know books

Chipul pierdut

Ca o vrajă mă cuprinde
dor și dragoste în gând
ca o rază cum mă prinde
ca un fulg plutind în vânt.
Și apoi o văd pe ea
ca o lună, chip răsare,
noapte lungă, vremea rea,
lângă ea răul dispare.
Și apoi mă-ndrept ușor
către chipul adormit
simt, plutesc ca pe un nor
chipul dulce i-l ating.
Mai presus de tot ce spun
flutură-ți părul în vânt,
să-ți văd ochii tăi căprui,
câte-o lacrimă le curg.
Când Luceafărul dispare
ea ca Luna se apune
lungă vreme, așteptare
chipul să-i revăd prin umbre.

Petale de nori

Singur stau, în gând plutesc
Așteptându-te să vii,
Doar la chipul tău gândesc
Dintre umbre mii și mii.
Să te plimb pe toate stele
Să-ți dau Luna să o ții
Iară tu adu-ți aminte
Lângă mine ca să vii.
Să plutim pe nori spre Soare
Chipul dulce să-ți ivesc
Să te văd plutind pe mare
Părul ud și-un chip ceresc.
Iar apoi să ți fac o floare
și din Lună și din nori
să ți-o dau, să știu de tine
ca o Floare între flori.

LIBRIS We know books

Cuprins de nori

Luna stă, m-așteaptă
Printre ramuri strălucește.
Văd pe cer o pată neagră,
E aici, îmi povestește.

Norii toți acoperind
Câte-un pic, o stea, o rază
Așteptam, văd răsărind...
Soarele, nu e de pază.

Ca un rău, norul cuprinde
Voalul mare, griul cer,
Stelele pe rând desprinse
Rază-n rază și se cern.

Rând pe rând dispar cuprinse
Negrul domină un tot
Stele de cer stau prinse
Dar dispar din loc în loc.

Soare cald și raze dulci
Oare unde ați plecat?
Norul departe să-l duci
Trageți voalul-ntunecat!

Mai sus de lume

Te uiți spre cer și vezi o stea
Căzând ușor spre tine.
Și vezi și luna, strălucea
Spre-a soarelui suspine.
Te lași plutit spre-naltul cer
Și simți o adiere
Și vezi și stelele cum pier
Și Luna lacrimi cum își cerne.
Mai sus de nori, numai furtună
Și fulgere-o să vezi;
Te sperii, vezi o altă lume
Nu-ți vine să mai crezi.
Apoi plutind tot mai departe
Spre lungul cerului
Vezi numai soare și nori albi
Plutind de-alungul Raiului.
De-aici se vede lumea,
Dar vezi oare-adevărat cum e?
E bună azi, e bună sau e rea?
Mă uit mai bine, da, e lumea mea.
De-aici pătrunzi spre Împărăție,
Înaltul drum cu flori
Și simți ușor cum te adie,
Un vânt ușor și ai să zbori.
Te-ntinzi și vrei s-ajungi spre Lumea Albă
Aici nu-i loc de rău.
Doar te păzește cu a sa mână,
Al nostru, bunul Dumnezeu!

LIBRIS We know books

O lume adevărată

Visezi că zbori și că plutești
Pe albii cai ai cerului
și chiar de simți pe unde ești
nu-ți pasă fiindcă o să pleci,
și prin această viață
iar ai să zbori;
îți vine dorul, îți vin fiori.

și lumea-o vezi ca pe o ață
lungă, aceeași formă are
infinită, neagră, înfiorătoare.
Dar subțire, când se rupe,
Călcată în picioare.
Atât o să vezi de aici
Atât, doar adevărul
și cum se clatină Pământul
se duc și oamenii
se duce dorul.

Prințul singuratic

Pe norii albi, plutind gândesc
și mă înec în vis
cu luna stau și povestesc
povestea unui prinț.
Și singur el părea să fie
în marele castel
și moștenit din ani, o mie
din tată-n fiu ajuns la el.
Era un bun conducător
și mare rege în regat
și iarăși el la rândul său
trebuia să aibă un băiat.
Soție el își căuta,
dar nicăieri nu își găsi
și câte zile nu umblă,
iar timpul bun și-l irosi.
și întristat, tânărul prinț
mai lăcrima spre lună,
cerându-i parcă tot prin vis
soție cât mai bună.
Dar draga, milă cum avea
I se arată în vis
și zână albă ea părea
în tristul lui abis.
și spuse iată luna
că fiu viteaz îi va veni
și-l va trimite pe pământ
să fie-al său, fiul din fii.
- Iubită lună-îți mulțumesc!
șopti iată bătrânul
- Regatul ție-ți dăruiesc,

LIBRIS | We know books

Că mi l-ai dat pe pruncul!
Dar luna nu-i răspunse
și dispăru' din vis,
pe cer iarăși ea fuse
iar visul a fost vis.
și de atunci trecură zile,
și prințul aștepta
și îi-apăru iată o prințesă
la fel ca-n ruga sa.
și veșnic ei domniră
cu fii, nepoți, cu tot
regatul îl păziră.
Și pe blazon făcură loc,
Lunii ca scut și ca noroc.

Luna

Te voi aștepta mereu
Tot la același geam
Unde bate chipul tău
Unde mereu așteptam.
Unde strălucești mai des
Unde mă vezi mai bine
Cum, de ce eu te-am ales,
Să te văd pe tine?
De fiecare data când privesc
Strălucești mai tare
Și multe stele se ivesc
În lunga noastră așteptare.
Am să aștept ca să cobori
Să vii din cer la mine
Iar ochii îmi vor fi comori
Când te voi vedea pe tine.